

Poszukiwanie rodowodu Kętrzyńskich i Rautenberg Klińskich.

Poszukiwanie i badanie rodowodu przez Wojciecha Kętrzyńskiego trwało praktycznie przez całe jego życie. Początek tych zainteresowań nastąpił podczas jego pierwszego pobytu w 1860 roku na Pomorzu Gdańskim, w Kościerzynie u wuja Michała Klińskiego. Wtedy to odnalazł wielu krewnych, między innymi stryja Karola mieszkającego w Tucholi.

Po kilku latach – w 1864 r. został skazany na rok więzienia za udział w powstaniu styczniowym. Karę odbywał w twierdzy kłodzkiej. Wówczas poznał szczegóły o swojej rodzinie, które przekazał mu Bonawentura Wysiecki, komisarz policji w Raciborzu w Śląsku. Był on synem Józefa i przyrodniej siostry ojca Kętrzyńskiego z Bobrowa pod Stargardem.

Później Kętrzyński w czasie częstych wyjazdów zdobywał coraz więcej wiadomości głównie w kościołach z metryk chrztu.

Dużo pracy poświęcił również genealogii rodziny swojej żony Wincentyny Rautenberg Klińskiej – córki burmistrza Kościerzyny, który wzorem szlachty kaszubskiej miał dwa nazwiska: niemieckie – Rautenberg, i polskie – Kliński. W późniejszych opracowaniach znalazł też imiona dzieci Michała Klińskiego:

1. Józefina ur. 10.07.1833 – żyła 44 lata
2. Aleksander ur. 11.11.1835 – żył 10 lat
3. Emil ur. 5.08.1839 – żył 10 lat
4. Angelina ur. 19.10.1840 – żyła 7 lat
5. Teodozja ur. 9.09.1842 – żyła 7 lat
6. Feliks ur. 27.11.1843 – żył 4 lata
7. Leokadia ur. 17.01.1845 – brak danych
8. Stefania ur. 16.12.1845 – brak danych
9. Wincentyna ur. 7.12.1847, zm. 5.02.1913 – żyła 66 lat
10. Ignacy ur. 30.11.1851 – żył 1 rok
11. Stanisław ur. 25.05.1854 – żył 55 lat
12. Olga ur. 6.05.1856 – brak danych

Wiele z nich zmarło we wczesnym dzieciństwie, w XIX wieku było to zjawisko powszechne. Duży procent dzieci umierał już podczas porodu, kobiety bowiem rodziły w trudnych warunkach, niejednokrotnie dwa razy w roku. Później dochodziły też choroby wieku dziecięcego, np. biegunka, krztusiec, odra, które nie były właściwie leczone.

Dwie córki burmistrza – Wincentyna i Olga ukończyły pensję nauczycielską w Kościerzynie i posiadały prawo nauczania w szkołach rządowych. Wincentyna, gdy została żoną Wojciecha Kętrzyńskiego, otworzyła w swoim mieszkaniu we Lwowie stancję dla młodzieży zamiejskowej i prowadziła ją razem z siostrą Olgą, aby pomóc mężowi w utrzymaniu rodziny.

Artykuł autorstwa Marii Rutkowskiej-Kupran
opracowała Elżbieta Wąsik
Towarzystwo Miłośników Kętrzyna

